

- Het lastige is dat ZZP-ers in dit voorstel als een homogene groep beschouwd worden. Terwijl er minstens drie categorieën zijn: schijnzelfstandigen, zelfstandigen die net aan/net niet rond kunnen komen, zelfstandigen die goed rond komen en een buffer hebben (voor pensioen en onvoorziene omstandigheden).
 - De eerste categorie, schijnzelfstandigen, moet je niet proberen te “helpen” met een BAZ. Het is ook heel oneerlijk om dit probleem via deze route af te wentelen op andere ZZP-ers, terwijl die er niets aan kunnen doen (en zelfs last ondervinden van de schijnconstructies omdat dit in bepaalde gevallen tarieven drukt). Het zijn werkgevers die verantwoordelijk zijn voor schijnzelfstandigheid, en dus heb je een andere aanpak nodig (waar de minister overigens ook voorstellen voor doet).
 - De tweede categorie, zelfstandigen die net aan/net niet rond kunnen komen, breng je in grote problemen door hen te dwingen 6,5% van hun verdiensten af te staan. Er is een grote kans dat ze dan niet meer rond kunnen komen. Daarnaast zullen zij nog meer moeite of niet meer in staat zijn om een buffer aan te leggen voor onvoorziene omstandigheden (tijdelijk minder opdrachten, kortdurende arbeidsongeschiktheid) en pensioen. Zij zullen bij langdurige arbeidsongeschiktheid de verplichte wachttijd van een jaar ook niet (meer) kunnen financieren. De aanname is kennelijk dat deze categorie bij invoering van de BAZ in loondienst gaat, maar het is net zo goed mogelijk dat deze mensen juist werkloos raken en in de bijstand belanden.
 - De derde categorie, zelfstandigen die goed rond komen en een buffer hebben, belast je disproportioneel met deze maatregel. Deze groep wordt belast terwijl het probleem voor andere zelfstandigen niet of amper opgelost wordt, en zij zelf ook niets hebben aan de bescherming. Deze groep zelfstandigen verdient boven het minimumloon en in tegenstelling tot werkenden krijgen zij geen vangnet gebaseerd op gemiddeld inkomen. Deze groep zal ook niet snel in de bijstand komen, hiervoor moet immers eerst het overgrote deel van het eigen vermogen opgegeten worden (inclusief woning of bedrijfspand of bijvoorbeeld een bedrijfsbus). En zelfs als zij uiteindelijk in de bijstand belanden, hebben zij hier via de belastingen aan bijgedragen, zoals elke Nederlander. Het is een misverstand dat zelfstandigen grote belastingvoordelen hebben: het extra geld dat ze zo over houden is nodig voor het opbouwen van een buffer en pensioen.
- Eén van de motivaties van de minister is om de situatie van werknemers en zelfstandigen gelijk te trekken. Het is volkomen onduidelijk waarom eigenlijk. En het is al helemaal onduidelijk waarom ZZP-ers worden vergeleken met werknemers en niet met andere ondernemers (die ook niet door de overheid beschermd worden). Een zelfstandige heeft als het goed is bewust gekozen voor het ondernemerschap, met alle vrijheden en risico's die daarbij horen. Dus ook het risico dat het mis gaat, waar een ondernemer dan zelf voorzorgsmaatregelen voor kan treffen. En als dat in het allerergste geval niet lukt, neemt een zelfstandige het voor lief dat hij in de bijstand belandt. Een voorziening waar hijzelf aan heeft bijgedragen.
- De onderliggende motivatie lijkt er vooral in te liggen dat de overheid geen grip heeft op ZZP-ers, en dat irriteert. Men snapt werknemers en hun vertegenwoordigers, men snapt werkgevers en hun vertegenwoordigers, maar ZZP-ers snapt men niet en zij zijn ook niet goed vertegenwoordigd. Wat zoals eerder gesteld ook niet kan omdat het geen echte groep is (alleen een construct van de belastingdienst). Dit wordt binnenskamers ook toegegeven door de politieke initiatiefnemers van deze verplichte verzekering (uit onderhandeld tijdens de totstandkoming van het pensioenakkoord).
- In veel gevallen zal, ondanks dat er jarenlang een hoge premie van €195 p.m. is betaald, niet overgegaan worden tot uitkering, omdat de zieke ZZP-er volgens het UWV niet geheel arbeidsongeschikt zal zijn, en wel alternatief werk kan vinden. De verzekering gaat namelijk om de vraag of je als zelfstandige nog in staat bent om het minimumloon te verdienen.
- Het klopt dat veel ZZP-ers op dit moment niet verzekerd zijn, wat anders is dan dat zij geen andere maatregelen getroffen hebben. Zoals spaargeld of een broodfonds. Deze eigen verantwoordelijkheid is kern van opereren als zelfstandig ondernemer.
- Broodfondsen keren nu bij langdurige arbeidsongeschiktheid (na een maand wachttijd) maximaal twee jaar uit, op basis van onderling vertrouwen bij de deelnemers. Broodfondsen overwegen om, bij inwerkingtreding van de BAZ, de uitkeringstermijn te beperken tot één jaar. Het nadeel daarvan is dat zieken veel korter in alle vertrouwen kunnen werken aan hun herstel, vaak met behoud van

een hoger inkomensniveau, en korter de tijd hebben om waar nodig toe te werken naar iets anders dan het bestaande ondernemerschap.

Mooier zou zijn als het voor leden van een broodfonds mogelijk zou blijven om, tegen een lager tarief dan €195 p.m., de langere eigen risico periode van twee jaar kan blijven bestaan. Dus dat je ook kan kiezen voor twee jaar wachttijd voordat de BAZ ingaat. De overheid zou er goed aan doen om broodfondsdeelnemers op deze manier tegemoet te komen. Broodfondsen zijn voor ondernemers een goede collectieve manier om tegenslag door arbeidsongeschiktheid voor twee jaar op te vangen tegen een gunstig tarief, zonder dure tussenkomst van keuringsartsen. In deze twee jaar krijgen ondernemers de rust en ruimte om na te denken over hun vervolgstap als na twee jaar de uitkering stopt. Bovendien blijkt dat het overgrote deel na twee jaar weer in staat is om de werkzaamheden te hervatten.